

POSINIEĆ (2) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

fut 3 pl posinieją (1). ◇ *praet* [3 *sg m* posiniął]. ◇ *3 pl subst* posiniały (1).

Sł stp brak, Cn s.v. podbijam oczy, Linde bez cytatu.

Nabrać sinej barwy, stać się sinym (2) : Znamiona vmarłego [płodu] ty łą. [...] Szofte gdy oeży brzemienney [!] wpadną [...] á nad to oczy, nos: łtrętwieią, á wargi połinieią. *FalZioł* V 32v; A połtaw tákież przed oczy dułze łwoiey tę łwiętą á błogołławioną ofiárę Páná łwego/ [...] ták iákobyś ná to oczymá łwemi pátrzył. [...] Pátrzayże áno połiniály błogołławione ony vłtá iego *RejPos* [105]v.

[*Wyrażenie*: »posinieć od strachu«: Zbładł nieborás iák chułtá/ połiniał od łtráchu *ŁaszczPogrom* 10.]

[*Przen* [od czego]:

Szereg: »zgnić i posinieć«: Zgniły y połiniály bliżny moie/ od głupłtwá mego. Znędzniomy łkrzywiłem łię aż náżbyt/ cáły dzień łmutnom chođził. *ArtTanat* 121.]

Formacje współrdzenne cf SINIEĆ.

Cf POSINIAŁY